

Lamentables inexactituds

written by Pere Grau i Rovira | 15 de setembre de 2023

Traducció de l'article en alemany penjat al blog el 13/09/23.

L'enllaç amb l'original és pot trobar [aquí](#).

Altra vegada milers i milers de catalans s'han manifestat per la independència del seu país. I altra vegada les informacions que se n'han fet contenen, intencionadament o no, inexactituds i fins i tot falsedats, de les que hom només pot meravellar-se'n. Deixem a part el cas de la premsa espanyola, que ha servit als seus lectors una versió completament falsejada, hom ja hi està acostumat. Deixem també a part la ridícula estimació de la quantitat de manifestants que ha fet la guàrdia urbana, que es compren si hom sap que el seu superior absolut és l'alcalde de Barcelona que és un decidit adversari de l'independentisme.

El que és lamentable són els errors en la informació a la premsa alemanya. Com tan sovint, tot depèn de qui rep les informacions, els corresponsals i els seus interlocutors habituals són els cercles de la capital espanyola que no tenen res d'imparcials. A més, la majoria de mitjans s'han limitat a reproduir sense cap comentari una informació d'una agència de premsa.

Aquí només vull entrar en un parell de detalls (anar més enllà cansaria inútilment l'estimat lector), que m'han sobtat especialment.

El primer: al *Handlesblatt* s'afirma que el polític exiliat Carles Puigdemont recentment ha renunciat a l'exigència d'un referèndum d'autodeterminació com a condició per donar els vots del seu partit per la continuïtat de Pedro Sánchez com a cap del govern espanyol. Això és fals. El que Puigdemont ha enumerat (sense citar el referèndum) eren les seves condicions per poder pensar a començar negociacions. La manca de

confiança en la paraula dels polítics espanyols, quan es tracta de Catalunya, explica per què Puigdemont vol assegurar-se que aquesta vegada sigui impossible un trencament de la paraula. Hom no s'explica que una declaració tan clara i concreta pugui ser tan malentesa.

L'altre punt al mateix diari: s'hi diu que aquesta vegada "els separatistes moderats", que s'acontentarien amb una amnistia per votar per Sánchez, s'han quedat a casa. Qui són aquests "separatistes moderats" només ho deu saber l'informador. Per dir-ho ben clar: qui es conforma amb l'amnistia no pot denominar-se independentista.

I finalment, el TAZ diu: "Posicions màximes no porten enlloc ni per Pedro Sánchez, ni pels nacionalistes". I això és no comprendre que pels catalans, l'amnistia i el dret dels catalans a l'autodeterminació, no són posicions màximes, sinó mínimes. De l'experiència se n'aprèn...

Naturalment per part d'Espanya es pot fer una proposta sobre possibles reformes en les relacions amb Catalunya, de manera que els catalans poguessin elegir entre aquestes reformes o la independència. Però d'això s'està molt lluny.